

De schelpen van mijn vader

Martin Smit

My father's shells

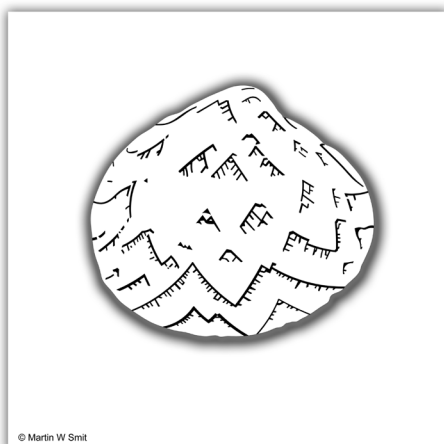
Summary. The author's father was a sailor and brought his son seashells from far away. This did not primarily elicit a shell collector but rather a lover of their beauty. Some examples of artwork produced by the author are presented here.

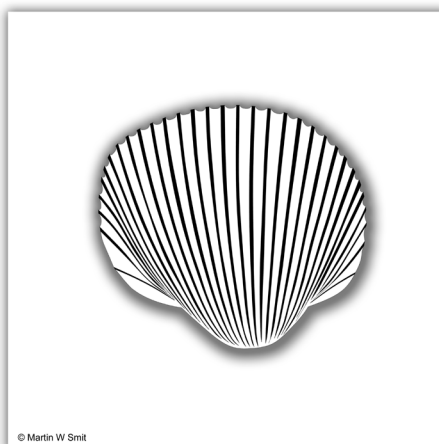
© Martin W Smit

© Martin W Smit

© Martin W Smit

© Martin W Smit

Ik moet een jaar of tien zijn geweest toen mijn vader, hij was zeevarende, van een van zijn reizen naar verre landen terugkwam en een schelp voor me had meegenomen. Ik was er natuurlijk heel blij mee omdat het iets was dat mijn vader me had gegeven. Ik zette de schelp dan ook op de vensterbank achter mijn bureau zodat ik hem altijd goed kon zien. En telkens als mijn vader weer voor lange tijd op zee was mocht ik de schelp graag beetpakken. Ik voelde me dan weer iets dicht bij mijn vader. Ondekte ook dat als je het slakkenhuis aan je oor zette je een geruis als van de zee hoorde. Was ik toch heel even op zee met mijn vader.

Van lieverlee begon ik echter ook steeds meer naar de schelp zelf te kijken. De mooie windingen met het prachtige kleurenpatroon begonnen mij steeds meer te interesseren. Internet was er nog niet en boeken waren voor een jongen van tien toch wel wat te veel voor het zakgeld. Maar ik ontdekte dat de nabijgelegen boekhandel best wel goed gesorteerd was en ze hadden ook een paar rijk geïllustreerde boeken over schelpen. Mijn schelp bleek een *Cittarium pica* te zijn.

Mijn vader had inmiddels al wel door dat ik me voor de schelpenwereld interesseerde en nam regelmatig weer een nieuwe schelp mee. Vooral toen hij een aantal jaren op de lijn van Nederland naar Nieuw Zeeland voer en de eilanden in de Stille Oceaan aan-

deed kwamen er steeds mooiere exemplaren mee. Ik bouwde ook mijn eerste schelpendoos, nog met alle soorten door elkaar, maar je had zo al wel een mooi overzicht. Ik ben in mijn leven heel wat keren verhuisd maar de schelpendozen gingen altijd mee, een schelp gooi je immers niet weg!

Jaren later, ik was inmiddels in de vijftig en werkzaam als architect, begon ik me ook steeds meer voor de esthetische kant van de schelpen te interesseren. Niet alleen de kleurenpatronen maar ook de vormen. Doordat ik als architect niet alleen dagelijks schetsen maakte maar ook redelijk met tekenprogramma's overweg kon, besloot ik op een dag maar eens een tekening van een schelp te maken: van de *Conus marmoreus*. Ik deed het in zwart-wit omdat op die wijze de vormen en de patronen naar mijn gevoel het best tot hun recht kwamen. Al snel had ik de smaak te pakken en begon steeds meer schelpen te tekenen. Door het tekenen ontdekte ik steeds meer de enorme verscheidenheid.

Ik toon u hier een paar voorbeelden. De tekeningen zijn artistiek bedoeld, niet als hulpmiddel bij determinaties. Daarom heb ik geen (mogelijke) soortnamen vermeld.

Adres van de auteur
martin.w.smit@gmail.com